

Список використаних інформаційних джерел

1. The global economy URL: <https://www.theglobaleconomy.com/download-data.php> Дата звернення: 18.03.2026
2. Belgium: GDP per capita, The global economy.
3. Percent density Germany. The global economy, URL: https://www.theglobaleconomy.com/search_site.php?q=Percent+density+Germany+&x=12&y=24#gsc.tab=0&gsc.q=Percent%20density%20Germany%20&gsc.page=1 (дата звернення: 18.03.2026).
4. Germany GNP. The global economy, URL: <https://www.macrotrends.net/global-metrics/countries/deu/germany/gnp-gross-national-product> (дата звернення: 18.03.2026).
5. Germany GNP Per Capita. The global economy. URL: <https://www.macrotrends.net/global-metrics/countries/deu/germany/gni-per-capita> (дата звернення: 18.03.2026).
6. Germany GNI Per Capita, PPP. URL: <https://tradingeconomics.com/germany/gni-per-capita-ppp-us-dollar-wb-data.html> (дата звернення: 18.03.2026).
7. Germany Inflation Rate. The global economy. URL: <https://www.macrotrends.net/global-metrics/countries/deu/germany/inflation-rate-cpi> (дата звернення: 18.03.2026).

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ВИКЛИКИ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА У СФЕРІ ЦИФРОВОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

І. В. Штагер, студент спеціальності Міжнародні економічні відносини, група МЕВ МБ 6-41

В. Ю. Стрілець, д-р екон. наук, завідувач кафедри міжнародної економіки та міжнародних економічних відносин – науковий керівник

Полтавський університет економіки і торгівлі

У сучасних умовах цифрової трансформації економіки та суспільства розвиток цифрової освіти набуває стратегічного значення. Одним із ефективних інструментів модернізації освітньої інфраструктури є державно-приватне партнерство (ДПП), яке дозволяє поєднувати ресурси держави та бізнесу для реалізації інноваційних проєктів. Водночас ефективність ДПП значною мі-

рою залежить від якості нормативно-правового забезпечення, що регламентує взаємодію сторін, розподіл ризиків та механізми реалізації проєктів [1].

Основу правового регулювання ДПП становлять такі ключові акти:

- Конституція України [3];
- Цивільний та Господарський кодекси України;
- Закон України «Про публічно-приватне партнерство» [9];
- Закон України «Про освіту» (зокрема ст. 81) [4];
- галузеві закони (наприклад, «Про вищу освіту [5]»);
- міжнародні договори України [6; 7] тощо.

Для кращого розуміння їх функціонального призначення доцільно систематизувати ці акти за основними напрямками правового впливу (табл. 1).

Таблиця 1 – Систематизація нормативно-правових груп регулювання державно-приватного партнерства у сфері цифрової освіти в Україні

Група нормативно-правового регулювання	Характеристика та зміст регулювання
Базове законодавство у сфері державно-приватного партнерства	Початкове правове регулювання ДПП в Україні здійснювалося Законом «Про державно-приватне партнерство» (втратив чинність), який визначав сутність, принципи (рівність сторін, розподіл ризиків) та передбачав укладення довгострокових договорів (5–50 років). Натомість Закон № 4510-IX «Про публічно-приватне партнерство» (з 31.10.2025) модернізує підходи, запроваджуючи електронні торги, розширені гарантії для приватних партнерів, участь донорів і спрощені механізми реалізації проєктів, зокрема у відновленні інфраструктури
Регулювання цифрової інфраструктури та електронних систем у сфері освіти	Закон № 2457-IX (2022) спрямований на створення інтегрованої цифрової освітньої екосистеми через впровадження системи «АІКОМ», електронну взаємодію між учасниками освітнього процесу, інтеграцію реєстрів та єдині механізми ідентифікації, із забезпеченням захисту персональних даних
Галузеве освітнє законодавство	Правові засади освіти визначаються Законом України «Про освіту» (2017) та спеціалізованими законами, які передбачають розвиток цифрових технологій і використання ІКТ. Підзаконні

Група нормативно-правового регулювання	Характеристика та зміст регулювання
Галузеве освітнє законодавство	акти МОН деталізують організацію цифрового освітнього середовища, однак частина з них потребує оновлення
Стратегічні ініціативи та проекти нормативних актів	Розробляються законодавчі ініціативи та стратегії розвитку ДПП і цифрової освіти. Зокрема, законопроект № 12422 (2025) передбачає реалізацію соціальних інфраструктурних проектів за участю приватного капіталу (станом на 2026 р. не ухвалений). Паралельно формується стратегія цифрової трансформації освіти

Джерело: складено на основі [2; 3; 5; 6; 8].

Зокрема, в Україні ключовим нормативним актом було перший Закон «Про державно-приватне партнерство» [2], що встановлював поняття ДПП, принципи (рівність партнерів, конкурентний відбір, розподіл ризиків) та можливі сфери застосування (енергетика, інфраструктура, ЖКГ, культура тощо). З 2025 року цей закон замінено новим Законом «Про публічно-приватне партнерство» [9], який спрощує процедури: вводить електронні торги для концесій/ДПП, гарантує непорушність умов укладених договорів, запроваджує фінансові гарантії та поняття «донор» для міжнародної підтримки. У цифровій освіті важливим є Закон № 2457-ІХ (27.07.2022) про інтегровані інформаційні системи (запуск АІКОМ – єдиного освітнього реєстру). Він передбачає, що обмін персональними даними в цих системах здійснюватиметься відповідно до Закону «Про захист персональних даних». Крім того, низка підзаконних актів (наприклад, наказ МОН № 1060 від 01.10.2012 «Про електронні освітні ресурси», положення про дистанційне навчання) встановлюють вимоги до освітньої інфраструктури та контенту [8].

Таким чином, нормативно-правове забезпечення державно-приватного партнерства у сфері цифрової освіти в Україні перебуває на етапі активної трансформації. Перехід до нового законодавства про публічно-приватне партнерство, розвиток цифрових освітніх систем та формування стратегічних ініціатив створюють передумови для більш ефективної реалізації

ДПП-проектів. Водночас існує потреба в подальшій гармонізації нормативної бази, оновленні підзаконних актів та забезпеченні узгодженості між освітнім і цифровим законодавством. Це сприятиме підвищенню інвестиційної привабливості освітньої сфери та розвитку інноваційних освітніх екосистем.

Список використаних інформаційних джерел

1. Стрілець В. Ю., Аржаннікова А. Р. Порівняльна характеристика сучасного стану ринку освітніх послуг в Україні та закордоном. Наука і молодь в XXI сторіччі : матеріали XI Міжнар. молодіжної наук.-практ. інтернет-конф. (м. Полтава, 10 листопада 2025 року). Полтава : ПУЕТ. С. 110–112
2. Про державно-приватне партнерство : Закон України від 01.07.2010 р. № 2404-VI (втратив чинність).
3. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР.
4. Про освіту : Закон України від 05.09.2017 № 2145-VIII.
5. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 № 1556-VII.
6. Про цифрову економіку та суспільство (Digital Agenda for Europe) : Європейська Комісія, 2010.
7. Digital Education Action Plan 2021–2027 : European Commission, 2020.
8. Про внесення змін до деяких законів України щодо функціонування інтегрованих інформаційних систем у сфері освіти : Закон України 2457-IX від 27.07.2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2457-20#Text>.
9. Про публічно-приватне партнерство : Закон України № 4510-IX від 19.06.2025. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4510-20#Text>.

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ КРИЗ І ВОЄННИХ ЗАГРОЗ

Д. А. Януш, студентка спеціальності Міжнародні економічні відносини, група МЕВ МБ 6-41

В. І. Рекотова, канд. екон. наук, доцент кафедри міжнародної економіки та міжнародних економічних відносин – науковий керівник

Полтавський університет економіки і торгівлі

Оцінювання економічної безпеки в сучасних умовах набуває особливої складності через поєднання системних криз і воєнних загроз, які трансформують традиційні підходи до аналізу стій-